

lesarabrøv

Viðmerking til ein sum var við í samráðingunum

Undir yvirskriftini „RÆTTELEIÐING“, hevur ein ið nevnr seg „Ein ið var við í samráðingunum“, lesarabrøv í vikublaðinum nú um dagarnar.

Brevskrivarin skrivar brævið fyrri meg at siggja á ein sera løgnan og ósakligan hátt. Um viðkomandi veruliga var við í samráðingunum, átti hann í stundini at tikið seg úr tilikum virksemin, tí út frá hasari skrivning hansara, hevur hann als ongari fyrtreytir fyrri slíkum arbeiði.

Fyrst leggur hann formannin í H.A. undir nakað, ið als onki hevur við veruleikan at gera, roynir síðan at geva fólki ta fatan, at tað ikki var rætt tað ið form. H.A. segði í SVF fyrri síðan sjálvur at siga just tað sama, ið form. H.A. hevði sagt og kemur við eini frágreiðing, um hvi hini feløgini ikki skrivaðu undir fyrr enn kl. 06.

Fyrst er at siga, at eg skilji ikki rættuliga yvirskriftina „Rætteleiðing“, tí eg dugi ikki at siggja hvat handa rætteleiðingin er til, og hvat klokkan H.A. og h i feløgini skriv-

aðu undir dugi eg heldur ikki at siggja skuldi elvt til nakað trætumál. Tað sær fyrri meg tianverri út sum um, at brevskrivarin við skrivning síni, hevur bert eittans endamálg og er tað at skriva niður-setandi um formannini H.A. og tað er harmuligt, tí hann hevur annað uppiborið.

Havnar Arbeidsmannafelag hevur í núverandi formanni fingið ein formann, ið felagið ikki hevði viljað verið fyrriuttan og tosar tú við limir felagsins, so siga næstan allir sum ein hettaur hann.

„Hann sigur kanska ikki altíð sína hugsan líka stovureina, men betri formann fáa vit ikki“. Tá eg sigi næstan allir so er tað nátturligt, tí av ca. 1200 limum vil tað altíð verða „onkur“ ið hevur eina aðra áskoðan. At hann er avhildin sum formaður sæst eisini tyðuliga, tá hann á aðalfundi felagsins stendur fyrri vali er afturvaldur hvørjaferð við stórum meiriluta.

Tað kennist hugstoytt, tá „onkur“ við undirlutakenslum fer í blaðini, við bert tí

fyrri eyga, at geva fólki eina ranga og villeiðandi mynd av form. H.A. og er hetta átalvert.

Við, samráðingunum er at siga. Nevndin í H.A. hevði sína greiðu stöðu, tá farið varð til samráðingar, eins og eg trúgvi, at hini feløgini høvdu sína.

Havnar Arbeidsmannafelag fekk síni høvudsmál við í tann nýggja sáttmálan og fingi hini feløgini síni, er tað bert at fegnast um.

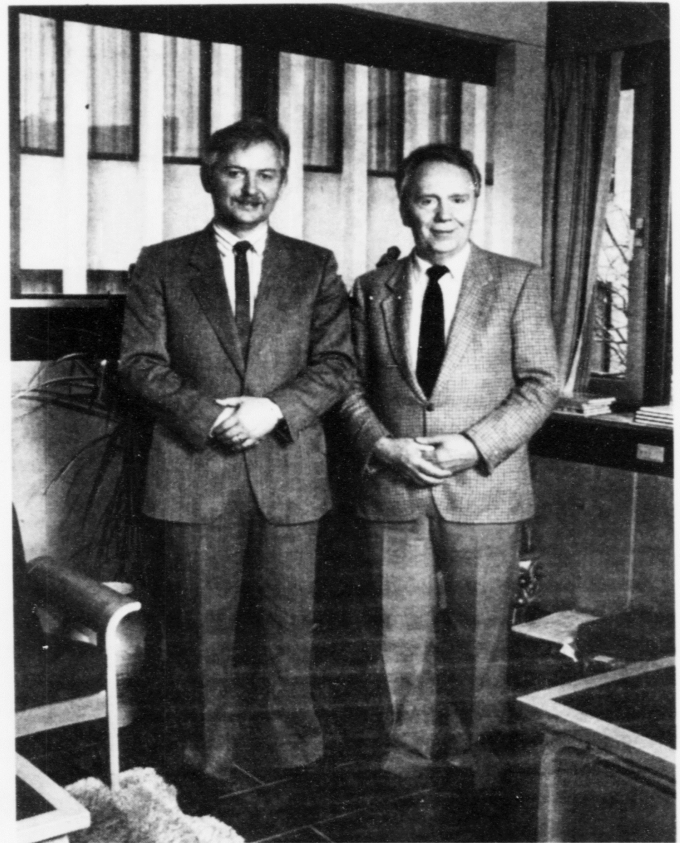
At H.A. var á Hotel Borg og hini feløgini á Hotel Hafnia, hevði onki við sjálvar samráðingarnar at gera.

Eitt hevur brevskrivarin tó rætt í.

Nevndin í Havnar Arbeidsmannafelag við formanninum á odda hevur drigið mangt eitt tungt lessið og vunnið sitt við tógvið st ríð. Tí „Grytuktart“, hevur abeidarafjöldin í „Havn“ ongantið fingið nakað bórreitt.

Við tókk fyrri upptøkuna.

Ein ið eisini var við í samráðingunum.

Nýggir stjórar í Sparikassanum

Hervíð verður boðað frá, at Knút E. Háberg hevur sagt seg úr starvi sum adm. stjóri í Føroya Sparikassa 1. mai 1989.

Knút Háberg hevur starvast í Føroya Sparikassa síðani 1. apríl 1946. Hann bleiv útnevndur til prokurist í 1950 og í 1955 til bókhaldara, í 1968 varð hann settur sum varastjóri. Gjörðist stjóri 1. oktober 1986, til hann nú legði frá sær 1. mai í ár.

Frá 1. mai 1989 er Eyðun á Rógvi Olsen settur sum adm. stjóri í Føroya Sparikassa. Hann hevur verið í starvi her frá 1. oktober 1955, tá hann varð settur sum varastjóri.

Óla Jákup Olsen er somuleiðis frá 1. mai settur sum stjóri. Hann hevur verið í arbeiði í Føroya Sparikassa síðani 1. oktober 1955 og bleiv kassameistari í 1967. Eftir hetta tók hann við sum skrivstovustjóri í 1979, og bleiv síðani varastjóri 1. oktober 1986.

avgerandi fyrri buskap okkara. Tíðin er langt síðani farin frá spæli og tvætli í tjóðskaparmálum okkara. Nú

taka vit roðnið í egnar hendur skjótt og brátt. Teir ringu spádómar dysjadólganna, hesar avgomlu skurrandi

plátur, leggja vit onki lag í, tíðin er langt síðani farn frá teimum.

Jógvan

Málið og mentanin

Tað hevur verðið eitt livligt orðaskifti um málið í fjølmiðlum okkara. Tað er í lagi haldi eg. Men leiðiligt, um persónar verða ov nógv viðgjörðir, istaðin fyrri málið sjálvt.

Málið er ein so tyðandi partur av lívi og tilveru og mentan hjá eini tjóð. Í tann mun, ein tjóð vrakar egin orð, og egin hugtøk, og í sama ella størri mun tekur upp fremmand orð og fremmand hugtøk, ið sama mun missir hon seg sjálva burtur, vit mugu og skulu ikki slúka alt fremmant rátt, bert tí tað er fremmant. Nógv gorra um alheimsorð. Men aldrin eru prógv enn lögð fram, har er próvbyrðan vissuliga hjá teimum, ið ynskja hesi „alheimsorð“ inn í málið, tey eiga at prógva, at hesi orðini, talan er um, eru veruliga alheimsorð. Tó er tað ikki víst, at tað er rætt at taka øll verulig alheimsorð upp í málið. Nøkur alheimsorð verða vit helst noyðd at nýta. Tað er í lagi. Men talið eigur at vera hóskandi avmarkað. Tað er eisini skeiðt av ávisum afturhaldskreftum at trúttu og júka, at

øll gjörð nýrði „eru“ íslendsk og tí ikki eiga at nýtast.“

Og aldrin nøkur prógv. Nei, okkara egna, føroyska mál er so ríkt, fjølbroytt, at í so at siga øllum forum, har hesi nýrði verða gjörð, so er talan um gloymd, ella litið nýtt føroysk orð, ið verða tikið upp í málið aftur, við hvørt í nakað broyttum líki. At tað so í nógvum forum eisini er íslendskt, tað er í finasta lagi. Viðvíkjandi donskum, so mega vit ikki gloyma, at í tí máli er ikki helvtin eina danskt. Og, tað eru ikki so ræðuliga ógv 100 ár síðani, at Danir, (aðalsfólkið) talaðu franskt sína millum, týskt við teanaran, danskt við hundin, ella bondurnar.

Men um tað hendir, at ein næmingur ikki megnar eina royndar uppgávu, tí tað er eitt orð, eitt føroyskt orð, hann ikki skilur, so er tað føroyski kennari hansara, ið hevur ábyrgdina, ongin annar, hatta skilur ein og hvør.

So eru tað tey, ið hava verið nakrar krákumánar, ella ár, ið Danmørk, og so gloyma mál og mentan sína

burtur. Koma so heim aftur og rósa øllum donskum, men finnast at føroyskum. Tey eru á skeivari leið.

Fólkaatkvøðan hevur fult gildi enn í dag. Tað er ein óssalig stöða, ið nógvir føroyingar tí verri hava, at fremmandir, utlendskir, danskir myndugleikar skula hava hægsta vald í Føroyum, tað er ein stór skomm at hava hasa stöðuna, og so trúttu teir hesa ómegd niður í fólkið. Óssaligt. Vit føroyingar eiga ikki at svida fyrri, at Týskland og onnur lond nýttu tjóðskaparrørslur sínar til ræðuleikar, hópmørð. Vit føroyingar kundu aldrin funnið upp á at nýtt okkara føroysku tjóðskapar rørslu, ið vit hava alt at takka, til at skaða aðrar tjóðir, hatta er ein púra absurdur pástandur. At nýta tað til umbering fyrri sambandi, at nýta tað til umbering fyrri, at utlendingar skula ráða í í Føroyum, tað er sera villeiðandi, sera skeiðt.

Tann danski posamaturin, rikis„stuðulin“, tað danska avlitið fyrri rættarbrotið 46, hann lætnar alla tíðina, í dag vita flest øll, at hann er ikki